

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૩૨૨૨૨૫૫

સલામી સવારની..

વૃષભ મુલ હોય કે સપા ઘાસ-ધમકી કરે છે, એના કાર્યકરો કાચદો ઢાથમાં લઈ ફરે છે, ચરે છે ભેલાણ કરી બેજામ રાજ્યની ટિબેટી-ને માટેશિક પક્ષોની સરકાર પણ ડરે છે.. (માટેશિક પક્ષોની બેજામી)

એક કાંકરો, કચ્છું બાહેર!
માર્ચ વિના, ઓબામા માથા સાટે ઇનામ-લડે આતંકે.. ઠેલ્યું બારણું..
(ઓબામાની ચાલ, પાકને પંપાળે આપણને યાબળો)

દાઈકું

ચિંતન

સ્વભાવ જેવ મુશિલિ સનતા સંસર્ગ તો અસતામ્ ।
ન ત્વજન્તિ જ્ઞતું મંયુ કાક સંપર્કતઃ પિત્તઃ ॥

સંત સ્વભાવના સર્જન પુરૂષો, ભલેને દુષ્ટ-દુર્જન-પરાણ લોકોના સંપર્કમાં આવે છતાં પણ પોતાનો સંત-સંજ્ઞ-સાધુ સ્વભાવનો ત્યાગ કરતા નથી. સ્વભાવ બદલતા નથી. (અહીં દુષ્ટાંત આપ્યું છે કે -) કાગડાના સંપર્કમાં આવ્યા પછી પણ કોકિલ કંઠી, કોચલ રાણી પોતાનો મંયુલ સ્વર-અવાજ છોડતી નથી..

દુષ્ટજન પોતાના સ્વાર્થી સ્વભાવને કારણે સર્જનની ઉપર છલ્લી મેરી કરે પણ હૃદયમાં તો પાપ ભર્યું હોય છે, જ્યારે પોતાના સ્વાર્થ કામ, જરૂરિયાત પુરી થાય એટલે પોતાનું પોત બતાવી સર્જનને દગો કરે અને એના આત્મા હૃદયને ઠેસ પહોંચાડે છે. આમ છતાં સર્જન-સંત તેને માટે હૃદયમાં ઝેર રાખતો નથી, ઉલ્ટું તેનું કલ્યાણ થાય એવી ભાવના મળી રાખે છે.

સંત સ્વભાવ કાચમી એક રંગી હોય છે, તે કાચડાની જેમ રંગ-બદલતો નથી. સર્જનતા જીવન સાથે બેડાસેલી ચિતવૃત્તિ છે એ સદગુણ છે, દુર્જનના સંગની અસર એ કાચમી રંગ પર પડતી નથી.

- સુવિચાર**
- શિંતા રૂપ અને જ્ઞાન નો નાશ કરે છે - પંડિત જવાહરલાલ નેહરૂ
  - તમે બાળકને માત્ર સ્વતંત્ર રીતે ચાલવાનું શીખવો, દોડવાનું તો તમે જ શીખી જશો - ઇમરસન
  - સહનશક્તિ જ નમ્રતાની કસોટી છે - આર્થર હેલ્સ
  - ઠંડાઈ વર્ષથી એકમ કરેલ શશ એક ક્ષણના ચાલિય પર નિર્ભર છે - શિયાંગ શી
  - અભિમાની કૂલાઈ શકે પણ ફેલાઈ ન શકે - રસ્કિન
  - પરાણ માણસનું ભલું કરવું એ સારા માણસનું પરાણ કરવા બરાબર છે - શેખ શાદી
  - બુદ્ધિ કરતાં ચાલિય શ્રેષ્ઠ છે - એમરસન

બોધકથા

આપણામાં શક્તિ-તાકાન ન હોય છતાં આપણે ખોટા ખર્ચ કરી પડોશી-સંબંધીઓના ખોટાં અનુકરણ કરી ગાડી-બંગલા-ભૌતિક સાધનો-મકાન વગેરે બેનક લોન કે વ્યાજે પૈસા લઈ ખરીદી કરીએ, સજ્જાના મોહમાં મોટી ઉધાર લઈ લઈ લઈ ન શકાય પછી પસ્તિદાર સાથે ઝેર લોળવાનો વારો આવે! 'આલસલ્લા' થાય છે. પોતાની ચાદર જેટલા જ પગ લાંબા કરવા..

એક બાજુ પક્ષી ઘેટાંના ટોળા પર મંડરાતું હતું. તેની નજર નાનાં બચ્ચાં-ઘેટા પર હતી. એક ઝાડ પર બેઠેલો કાગડો એ બાજુ પંખીનું ધ્યાનથી નિરીક્ષણ કરતો હતો. બાજુને તક મળી અને ઘેટાંનાં બચ્ચાંને જરા જુદાઈ અલગ પડેલું જોઈને તે તરત ચીલકાડપ કરી નાનાં બચ્ચાંને બે પગ વચ્ચે ભરાવી ઉપાડી ગયું. કાગડાએ આ આખો બનાવ ધ્યાનથી જોયો.

કાગડાને ચાલક ચડી, એણે પણ આ ચુકિત અજાણવા નક્કી કર્યું. આજે બુદ્ધિ-શક્તિ-ચાલકશક્તિ પૈસા વિના પણ વાલીઓ પોતાના સંતાનને ડોક્ટર-ઇજનેર બનાવવા ચાલક ચડાવે છે, તેમ કાગડાને પણ ચાલક ચડી. ઉડવો અને સરસર કરતો એણે પણ ઘેટાંનાં બચ્ચાંને પગથી ઉપાડવા પ્રયત્ન કર્યો. કાગડાના પગ ઘેટાંનાં ઘાટા વાળમાં ભેરવાઈ ગયાં. કાગડાએ ખૂબ પાંખો ફફડાવી, ફસાઈ ગયો...
જિંદગીમાં દેખાઈએલી પોતા નિર્ણય લેવાથી ફસાઈ થાય છે.

આકરી ગરમીના દિવસો માટે આગોતરું આયોજન જરૂરી છે

આકરો ઉનાળો આરંભાયો. ગરમીનો પારો ઝડપથી ૪૦ ઉપર પહોંચતો જાય છે. કદાચ એકાદ પખવાડિયામાં ૪૪-૪૫ પર પહોંચી જશે. હવામાન શાસ્ત્રીઓના મતે આ વખતે ગુજરાતમાં પારો ૪૦-૪૮ પર પહોંચવાની શક્યતા છે. ગ્લોબલ વોર્મિંગનો પ્રભાવ વાતાવરણ ઉપર સતત વર્તાતો રહ્યો છે. ઠંડી, ગરમી અને વરસાદ ત્રણેય મહત્તમ સ્તરે અનુભવાય છે. ઠંડી કરતા ગરમીથી જનજીવન ઝડપથી બેબાકપુ બની જાય છે. ગરમીનો પ્રભાવ અબોલ પશુપંખી પર પણ ખૂબ પડે છે. પાણીની સમસ્યા સાર્વત્રિક છે. એટલે માનવજાત કરતા અબોલ પશુપંખીઓને પીવાના પાણી માટે ખૂબ જ ભટકવું પડે છે. અગાઉનાં વર્ષોમાં અને આજે પણ ગામમાં પશુઓ માટે હવાડાનું આયોજન હોય છે જ. જ્યારે શહેરી વિસ્તારમાં અબોલ પશુઓનો વિચાર કરાયો નથી. પંખી માટે માત્ર પર્વાવરણ પ્રેમીઓ જ ચિંતા કરે એટલું પૂરતું નથી. દરેક પરિવાર પોતાના આંગણમાં પક્ષીઓના પીવાના પાણીની વ્યવસ્થા વિચારે એ આવશ્યક છે. આ વ્યવસ્થા વધુ ખર્ચાળ નથી, ફેલા સરળ છે. ગરમીના દિવસોમાં રોજગામો પણ વ્યાપક ફેલાય છે. પાણીજન્ય રોગો તો ગામગામ તેનો અકો જમાવે છે. સ્વાઈન ફ્લૂ જેવા રોગો પણ ગરમીના દિવસોમાં ભય પ્રસરાવે છે. પીવાના પાણીના સ્ત્રોતોએ સ્વચ્છતાના અભાવે પાણીજન્ય રોગોના જંતુઓ ઝડપથી પેદા થાય છે. ગમે ત્યાં ગમે તેવું પાણી પીવાથી પતરાને આમંત્રણ આપવા જેવું બને છે. લૂ લાગવા જેવા સામાન્ય ગણાતા બનાવ પણ ગરમી વધતા ગંભીર બની જાય છે. ગરમીના દિવસોમાં સાવધાની પૂર્વક સંભવિત રોગચાળા સામે આગોતરું આયોજન કરવું જોઈએ. બપોરે આકરા તાપમાં બહાર નીકળવાનું ટાળી સલામત અને ઠંડકવાળા વિસ્તારમાં રહેવું જોઈએ. આકરી ગરમીના દિવસો આરંભાયા છે. ત્યારે નાના નાના મુદ્દાઓ ગંભીર બિમારીના પતરામાંથી બચાવી શકે છે. આગામી દોઢ-બે મહિના સુધી સખત ગરમી વાતાવરણમાં રહેવાની હોવાથી સત્તાતંત્ર પણ સાવધાનીપૂર્વક જન જાગૃતિનો પ્રયાસ કરે અને સંભવિત રોગચાળાને ઉગતો જ ડામવા આગોતરું આયોજન કરે એ જરૂરી છે.

પરસ્પરની અપેક્ષાઓ છોડીને પરસ્પરના વર્તનમાં પ્રેમ શોધીએ, આ ઘટના સ્વાર્થ રહિત ઘટતી રહે તો શાંતિ ક્યાંય છેટી નથી...!

એક યુવક તેનું પ્રતિબિંબ તળાવમાં જુએ છે. અને તે પોતાના એ પ્રતિબિંબની સુંદરતાના જ પ્રેમમાં પડી જાય છે. તે હરરોજ પોતાનું પ્રતિબિંબ જોવા તળાવ કિનારે જતો. એક દિવસ ચહેરાના આકર્ષણમાં તળાવમાં પડી ગયો અને ડૂબી ગયો. જે સ્થળે પડ્યો હતો ત્યાં એક ફૂલ ઊંચું અને તેને 'નાર્સિસસ' નામ આપ્યું.

નાર્સિસસ મૃત્યુ પામ્યો ત્યારે જંગલની દેવીઓ ત્યાં આવી. તેમણે તળાવ જોયું તો જણાવ્યું કે તે મીઠા પાણીનું તળાવ રહ્યું નહોતું. બલકે ખારા આંસુના પાણીનું તળાવ બની ગયું હતું.

“તું શા માટે રડે છે?” વનદેવીઓએ તળાવને પૂછ્યું.

“હું નાર્સિસસ માટે રડું છું.” તળાવે કહ્યું.

“ઓહ, હું નાર્સિસસ માટે રડે તેમાં કશી નવાઈ નથી. કારણ કે વનમાં તો આપણે તેનો પીછો કરતાં છતાં ખરાં પરંતુ તે એકલું જ એની સુંદરતાને આટલી નજીકથી જોઈ શક્યું હતું.”

“તું નાર્સિસસ સુંદર હતો?” તળાવે પૂછ્યું.

“તારા વિના ને વિશે વધુ કોણ જાણે છે?” દેવીઓને આશ્ચર્ય થયું. “છેવટે તો તે પોતાને જોવા માટે તારા કિનારે જ ઘૂંટણિએ પડીને જોતો હતો!”

થોડો સમય તો તળાવ ચૂપ રહ્યું. છેવટે તે બોલ્યું: “હું નાર્સિસસ માટે રોઈ છું એ સાચું પણ મેં કદી એ વાતે ધ્યાન નથી આપ્યું કે તે સુંદર હતો. હું એટલા માટે રડું છું કે જેટલીવાર તે મારા કિનારે ઘૂંટણિએ પડીને બેસતો હતો, તેટલી વાર તેની આંખોના ઊંડાણમાં મારું પોતાનું સૌંદર્ય પ્રતિબિંબિત થતું હતું.”

“આહ, કેટલી સુંદર વાત! પોલો-ક્રોએલા દ્વારા લિખિત એક અદ્ભુત નવલકથા ‘અલ્ફિસ્ટ’ ના પ્રારંભે આ વાર્તા લખાયેલ છે. વિશ્વ સાહિત્યમાં ગજબનું કામણ જગડનાર આ નવલકથા અનેક ભાષાના રંગો પામી છે. ગુજરાતી ભાષામાં પણ તેનું અવતર અનુવાદક સુધા મહેતા દ્વારા થયું. એ વન્ય પ્રયાસે આપણને આવી સુંદર વાર્તા મળી.

એ કબીજાની આંખમાં સુંદરતાનો અહેસાસ, બીજી વ્યક્તિમાં ઝીલાઈતું મારું પ્રતિબિંબ, પરસ્પર સૌંદર્યનો નાતો આનું તે સામેવાળામાં આકૃત થાય છે. અને ખરી છબિ એ જ છે. મને હું પસંદ છું. બીજાની દૃષ્ટિમાં પણ મારું સૌંદર્ય પડાય છે!! સુંદર વાર્તા આપણને રણજીતવાળી ગઈ. પરસ્પરનો અનુરાગ અમસ્તો નથી સર્જતો. તેની પાછળ કુદરતની અકલ લીલાઓ કામ કરતી હોય છે. નાર્સિસસને પોતાની સુંદરતા નિરખવા તળાવ પાસે જવું પડે છે અને તળાવ નાર્સિસસની રાહ જોઈને બેઠું છે. બંનેને એકબીજાની સુંદરતા નિહાળવાના અભરમાં છે. અહીં પરસ્પર એકાત્મા, ભાવસમપણ, પ્રેમાભિવ્યક્તિ નિર્માણ પામે છે. બીજાની પરવા, તેનું સામીપ્ય ગમે છે. અને અનાયાસે ગમ્યવૃત્તિ પ્રભળ બનતી જાય છે.

ફિલ બોસમન્સની સુંદર કવિતાના અનુવાદ શબ્દો યાદ આવાં. ખૂબ જ સુંદર ફિલસૂફીથી મન-તરંગમાં આવી જશે...!

‘મૈત્રીમાં પ્રકટતો પ્રેમ - આ પ્રેમ પ્રકાશ તરફ, શાંતિ તરફ અને ઊંડા આનંદ સુધી લઈ જાય છે. આવો પ્રેમ ક્યારેય ઉઝરડાઓ નથી કરતો.

એ માલિકી હક્કમાં માનવો નથી.

સામેની વ્યક્તિને એ મુક્ત અને મોકળી રાખે છે.’

મુક્ત અને મોકળાશથી, અન્યની પરેશાની વગર, એકમાત્ર સ્વીકાર - સ્વીકારને સ્વીકાર. ખરા સંબંધને સ્થાપે છે. અન્ય માનવની આખરી દોડ પણ શાંતિ કાળે જ હોય છે. પ્રેમ શાંતિમાર્ગના સંચરણ જેવો હોય તો માનવ તરીકે જીવવાની ખરી મજા પડે. જીવન આનંદ શણોની ભર્યું-ભર્યું બની રહે તે માર્ગ કોને પસંદ ન હોય?

નવજાત બાળક થોડીક શણોમાં તેની મા સાથે તાદાત્મ્ય કેળવી લે છે. એવું થી લાગતું કે એ બાળક તેની માની આંખમાં સલામતી - કાળજી - સમવલ અને પોતાનું સર્વસ્વ જાણે સુરક્ષિત જાણતું હશે. તે માના વક્ષાતરફ સંતાઈને અદ્ભુત શાંતિનો અનુભવ કરતું હશે. અને એ મા પણ પોતાના જ પિંડને છાતી સરસો ચાંપીને ધડકનમાં તાજગી ભરતી હશે. ઉરમાં ઉત્સાહ ભરતી હશે...!

આ પરસ્પરનો વિશ્વાસ પ્રેમનું રૂપ ધારણ કરે છે. અહીં એકબીજામાં ખુશી વર્તાય છે, આનંદ મળે છે અને એ જ અદ્ભુત શાંતિનો અનુભવ થાય છે.

સમયની કરવટ અને સંબંધોનો વિસ્તાર જીવનમાં નવી ઘટનાઓ સર્જે છે. વય અને વૃદ્ધિ નવા સંબંધો રચવાને જોડાય છે. ક્યાંક ટાકક અનુભવાય એવા વ્યક્તિનો સંગાથ મળે છે. મનખાનો મેળો જીવનની ઉજાણી કરવામાં જોતરાય છે. સ્વાર્થ - નિઃસ્વાર્થના આટાપાટા રચાય છે, સંબંધોની ભૂલભૂલામણીઓમાં અટવાવાનું બને છે તેમ છતાં ક્યાંક નિઃસ્વાર્થ રૂપી મેઘધનુષી રંગે ઉગાડ પામે છે. યોગ્ય માર્ગનો ઉજાણ પથરાય છે. તેના કદમમાં જોશ મળાય છે અને દુનિયાને એક સફળ ઈ-ચાનની ભેટ મળે છે. દુનિયામાં આપણે બધા એક જ છીએ. શક્તિ - સમજણ અને સામર્થ્યમાં કુદરતે ક્યાંક ક્યાંક આચર્યું નથી. પૂર્વગ્રહ રહિત અને સમાન દૃષ્ટિવાળી કુદરત તેની કરામતમાં ગલત કરે ખરી? હરગિલ નહી. સૃષ્ટિના રંગમંચ ઉપર જે અસમાનતા વર્તાય છે તેનું કારણ જ પરસ્પરના અવિશ્વાસનું છે. અન્યનો અત્યાંતિક અનુરાગથી સ્વીકાર કરવો તેમાં આપણું અને આપણું જ શ્રેય છે. બીજાના સ્વીકારમાં ‘સ્વ’ની સ્વીકૃતિ છે અને માનવ તરીકે આપણે આપણી અંદરના સત્ત્વના પ્રેમમાં પડ્યા તો પછી આપણા જ વિકાસની શંકા હોય? હરગિલ નહીં. હમ ભી ઉડ આસમાં મેં આપડે સાથ. હમ ભી વ્યે આપડે સાથ મેં દુનિયાકા પ્યાર પાને એવેર પ્યાર કે સંદેશ દેને...! અને હોલ ભરત વિંડુડાની દિલધડક કવિતાના શબ્દો :

(અનુસંદાન પાના નં. ૭ પર)

સ્ટ્રેસ અને ટેન્શનને બાજુએ મૂકી મારગ મળે તેને હૃદયનું વ્હાલ ધરીએ, આજે આપણી પાસે જેટલું ગમતું છે તે સર્વનો ગુલાલ કરીએ

પ્રિય સખી, યાદ છે તને! નાના હતાં ત્યારે બારણા પાછળ સંતાઈને ક્રોઈ વ્યક્તિને ‘હાઈ’ કરીને ડરાવી દેવાની નિર્દોષ મજા માણતાં. ડર અને આનંદના આશ્ચર્યથી વિસ્ફુરિત થયેલી આંખો જોવાનો લડાવો આપણે સૌ લૂટતાં અને લૂટીએ છીએ. સરપ્રાઈઝ આપવા અને લેવાનો આનંદ અનેરો હોય છે. ચૈત્રના દા’કાઓને વેશાખની જેમ ધીખી રહેલી ધરા આશ્ચર્યજનક લાગે જ ને! ‘છે ગરીબોના કૂબામાં...’ વાળી વાત, ‘અને અમીરોની કબર પર ઘીના દીવ’ વાળી ઘટના જુની થઈ ગઈ. હવે અમીરોને ઘાસ, કોલસા, ટૂંક, ટુ-જી ના અધધધ...

અંકડાઓમાં પડતો રસ અને ગરીબોનાં કૂબામાં મોબાઈલ પર ગુંજતો સનેડો અનોખું સરપ્રાઈઝ આપે છે. સૂર્યનું પહેલું કિરણ અને જગતને નવા દિવસના કલેવરમાં જોવા ઉઘડતી આંખો અનેક આશ્ચર્યો જોવા અને સર્જવા સજ્જ થઈ જાય છે.

અમરિકાના ઉટાહ રાજ્યના ઓગડેન શહેરમાં સો વર્ષના માજીએ પેરાગ્લાઈડિંગ કરી સૌથી વધુ વય વિમાનમાંથી કૂદકો મારવાનો રેકોર્ડ અંકે કરી લીધો. પચાસની ઉંમર પછી પોતાને કબરમાં પગ લટકાવીને બેઠેલા બુઢાઓની હરોળમાં ગણી લેનાર નીરસ વૃદ્ધો માટે આ સમાચાર કેવું આશ્ચર્ય આપી શકે? માજીને આ સાહસ માટેની પ્રેરણા અને પ્રોત્સાહન તેમના ૭૫ વર્ષના દીકરાએ જ આપ્યાં. બીજાની ઊંડો પોતાના પુત્રો. પોતો અને પ્રપૌત્રોની હાજરીમાં આટલું અદ્વિતીય સાહસ કરવા પાછળ આ શક્તિસ્વરૂપા માતાજીની અદમ્ય ઈચ્છા કદાચ એક સુખદ આશ્ચર્યને જન્મ આપવાની જ રહી હોવી જોઈએ. બાકી દુનિયાના હજારો વૃદ્ધોની જેમ જીવાયેલા અને જીવાતા જીવનના અસંતોષ સાથે ફરિયાદો કરતાં, આયુષ્યની ગાડીને ઠેલતાં એક સરેરાશ જીવન પૂરું ન કરી શકાય? પરંતુ આ ‘જીવન ઈચ્છા’ થી ભરપૂર નોખી માટીના માનવીઓ કદાચ એમ માનતા હશે કે -

“માફ કર નિષ્ક્રિયતા, એ મારાથી બનશે નહિ!
જીવતાં મારી જગતને ખોટ

સખીને પ્ર
- સ્વાતિલા રામોલ

વપતાયાં કરે.” - અને એટલે જ હંમેશા નવાં આશ્ચર્ય સર્જવા લડાકુ યોધાની માફક સજ્જ રહેતાં હશે.

જ્યાં માનવી આશ્ચર્યો સર્જે છે. ત્યાં એનો સર્જનહાર એનાથી બેવડા રહસ્યમય - અકળ અને ક્યારેક આપણને હતપ્રભ કરી દેનારાં આશ્ચર્યો સર્જવામાં જરાય પાછી પડતો નથી હો! પોરબંદરમાં

થયેલાં એક વિચિત્ર અકસ્માતની વાત સાંભળ્યો? એક પિતા તેના એક માત્ર પુત્રને બાઈક પર બેસાડી પરીક્ષા અપાવવા જઈ રહ્યા હતા. બાઈકને ટેવરા ગાડીની ટક્કર લાગી અને પિતા-પુત્ર ઉછળીને પૂર ઝડપે આવતી ટૂક નીચે પટકાયા અને ત્યાં જ મૃત્યુ પામ્યા. આ ઘટનાના સમાચાર ફોન દ્વારા ધરના વડીલ એટલે કે દાદાને આપવામાં આવ્યા. દાદાને પોતાના એકમાત્ર પુત્ર અને એક માત્ર પોત્રના મૃત્યુના આઘાતથી હાઈએટક આવ્યો અને એ પછ ગણતરીની પળોમાં મૃત્યુ પામ્યા. ધડીવારમાં એક ઘરની ત્રણ પેઢીનું એક સાથે નિકંદન નીડળી ગયું. ત્રણેય ચિતાઓને અગ્નિદાહ આપવા માટે પણ કોઈ પુરુષપાત્ર ન બન્યું. આ કુદરતે આપેલ આશ્ચર્ય છે. જીવનની શણ બંચુરતાનું આટલું સચોટ અને મર્મવંદી ઉદાહરણ આપી ઉપરવાળો આપણને દુ:ખદ આશ્ચર્યમાં ગરકાવ કરી શું સમજાવવામાં માર્ગતો હશે?

એક બાજુ ત્રણ પેઢીને નજર સમજાવવાની જોવાર વૃદ્ધ દાદીમા જીવનને સાહસ ભરપૂર કરી માણે છે. બીજી બાજુ ત્રણ પેઢી એક સાથે એક જ સમય ખંડમાં પોતાની જીવનલીલા સંકેતી લે છે. મને લાગે છે કે, કુદરત પોતાનો પરચો બતાવે તે પહેલાં આપણે આપણી કળા દુનિયાને બતાવવી પડશે. કુદરતે તેનું અનુ કાર્ય કર્યાં જ કરશે. એણે ક્યારેય ક્રોઈએ બધ્યા નથી. તે સુખ-

દુ:ખના સરપ્રાઈઝ આપ્યાં જ કરે છે. ક્યારેક હસતાં - હસતાં ક્યારેક રડતાં રડતાં પણ એણે આપેલું સ્વીકારવું. પરંતુ આપણા તરફથી આપણાં જીવનને શું મળે છે? એ તો આપણાં જ હાથની વાતનો જીવનને શું આપીશું? સુખદ આશ્ચર્યમાં ગરકાવ કરીશું કે દુ:ખદ ઘટનાઓને છાતીને વળગાડી જીવનપાથન કરીશું? ચાલો! બાળક સાથે બાળક બની રમીએ - લડીએ, પ્રિયજનને અચાનક વળગી પડીને કશી દઈએ, ‘તુ મારા માટે અમૃત્ય છે.’ ચાલો! આજે સ્ટ્રેટ પોતાનો પરચો બતાવે મૂકી મારગ મળે તેને હૃદયનું વ્હાલ ધરીએ, આજે આપણી પાસે જેટલું ગમતું છે તે સર્વનો ગુલાલ કરીએ. (અનુસંદાન પાના નં. ૭ પર)

મુલ્લા પગે ઘરો પર ચાલવાથી શરીરને ઠંડક મળે છે, તે આંખો માટે હિતકારી છે

(ભાગ-૪)
ઉનાળાનો માહોલ બારબર જામવા માંડ્યો છે. તાપમાન ચાલીસ ડિગ્રીને વટાવી ચૂક્યું છે. બપોરે રસ્તા પર ટ્રાફિકમાં ઘટાડો થઈ ગયો છે. સોડા, શરબત, બરફ ગોળો, આઈસ્ક્રીમ, ઠંડા પીણા, છાશ આદિના કાઉન્ટર ધમધમવા માંડ્યા છે. ઉનાળો આવી પહોંચ્યો છે... ઋતુ બદલાઈ ગઈ છે...

મિત્રો, ઋતુઓ પર આપણું કેટલું અવલંબન હોય છે... એ જ આપણે આજથી હજુ એકાદ મહિના પહેલા જ ગરમ પાણી સિવાય નાહવા ન જતા, રાતે ટુ-બીલર પર જવાને બદલે એ કામ બપોરે કરી આવતા, ભૂખ જબરદસ્ત લાગતી અને ખૂબ વધઈ હેવી - હેવી જમતા અને સાંજ પડવા આવે કે ધરના બારી બારણાં વાસી દેતા.

ફરક ફરક, એક મહિનો અને, એ જ આપણે હવે લગભગ ઠંડા પાણીથી જ નાહીએ છીએ, બપોરના સમયે ક્રોઈ પણ કામ કરવા બહાર જવાનું હોય તો ટાળીએ છીએ. એકદમ હળવું જ જમીએ છીએ, એમાય બપોરે તો હેવી ખાતા જ નથી, અને પ્રવાહી પર વધુ આધાર રાખીએ છીએ, સાંજ પડે કે બંધ બારી બારણા ખોલી નાખીએ છીએ... શિયાળામાં જે ઠંડકો કુમળો લાગતો એ હવે આકરો લાગવા માંડ્યો છે.

આને કહેવાય ઋતુનો પ્રભાવ... આપણી આખી લાઈફ સ્ટાઈલ બદલાવી દે. એ કદાચ જો રોજ દિવાળી હોય તો દિવાળીનું ક્રોઈ મહત્ત્વ ન રહે (જેમ રોજ સૂર્ય ઉગીને આપણા પર આટલા બધા ઉપકારો કરે છે પણ આપણને મહત્ત્વ નથી તેમજ), એવી જ રીતે જો વર્ષભર એક ઋતુ હોય તો એ ઋતુનાં સૌંદર્યનું ક્રોઈ મહત્ત્વ જ ન રહે. તો આ ઉનાળાના આકરો લેખવવાળી ઋતુમાં ઉપયોગ કરી શકાય એવા કેટલાક સરળ અને સહજ આહાર-ઓષધીની આ અંતિમ શ્રેણીને આગળ વધારીએ.

(૧) યંદન : શિતળ, સુગંધિત યંદનનો ઉપયોગ વર્ષોથી અનેક પ્રકારે થતો આવ્યો છે. યંદન અનેક પ્રકારનું હોય છે. સફેદ યંદન, પીળું યંદન, રાતું યંદન આદિ. પ્રકાર મુજબ ગુણોમાં થોડે - થણે અંશે ફેરફાર જોવા મળે છે. સામાન્ય યંદન સ્વાદે કડવું, સ્વભાવે ઠંડું ક્રાંતિકારક, ચામડીના રોગો, શોષ, થાક, તરન, ક્રોધ, રક્તદોષ, મૂત્રના વિકારો તથા પિત્તનું નાશક છે.

- દાહશમન કરવા માટે યંદનની સાથે વાળો ઘસીને તેનો શરીર પર લેપ કરવો.
- ખસ પર યંદનનું તેલ તથા લીંબુના રસને મેળવીને લગાવવું.
- ચોખાના ધોલેલા પાણીમાં યંદન ઘસી, તેમા મધ અને સાકર લેવાથી લોહીની ઝડપ, શરીરની ગરમી, પેશાબની ગરમી, દાહ આદિમાં રાહત થાય છે.

- ગરમીની અળાઈ થઈ હોય તો યંદન, વાળો અને ધાણાને ગુલાબજળમાં મિશ્ર કરીને લેપ કરવો.

(૨) ધરો : સંસ્કૃતમાં ‘ધૃવ’ નામે ઓળખાતું ધરોનું ઘાસ થાય છે. તેના ઘાસના બેટ દેખાવે સુંદર હોય છે. ધરોની ખાસિયત છે કે, વરસાદ ન પડે અને બીજી બધી વનસ્પતિઓ સુકાઈ જાય તો પણ ધરોના મૂલ લીલા જ હોય છે. પ્રાણીઓને ટુકાળમાં ચારો મળતો નથી ત્યારે ધરોનું મૂળ ખવડાવવાય છે.

ધરોનું ધાર્મિક મહત્ત્વ પણ ઘણું છે. ભગવાન ગણપતિને ધરો ચડાવવાય છે. ધરો સ્વભાવે ઠંડો, રક્ત શુદ્ધ કરનાર, તરત, દાહ, ચામડીના રોગો, ઉલ્ટી, કફ તથા પિત્તને દૂર કરનાર છે.

- નાડમાંથી લોહી પડતું હોય તો ધરોનો રસ નાકમાં નાખવો.
- ખૂબ હેડકી આવતી હોય તો ધરોના મૂળના રસને મધ સાથે લેવા.

- બરજવી - દાદર પર ધરોના મૂળના રસને ચોખાના ધાવણ સાથે લગાડવો.
- શરીરની ગરમીમાં ધરોનો રસ, દૂધી તથા જેટી મધ સાથે પીવો.
- આંખો બળતી હોય તો ધાણા તથા ધરોના રસ વાળા પાણીથી આંખો ધોવી.
- ખુલ્લા પગે ધરો પર ચાલવાથી શરીરમાં ઠંડક મળે છે, તથા આંખો માટે હિતકારી છે.

(૩) જીરું : રસોડાનું ઓષધ જીરું શરીરની ગરમી દૂર કરવાનું શ્રેષ્ઠ ઓષધ છે. જીરું મુખ્યત્વે ભૂખ લગાડનાર, પાચન કરનાર, આંખો તથા ગભાંશય માટે હિતકારક, બળદાયક, ભક્તદોષ, ઉલ્ટી, તાવ, કૃમિ તથા પિત્તનો નાશ કરનાર છે.

- તાવ આવ્યા બાદ હોટ પર થાવ ઉઠે (બરો) તેમાં જીરોના પાણીમાં વાટીને ચોપડવું.

- શ્રીઓને પ્રદર રોગમાં જીરો અને સાકરનું ચૂર્ણ ચોખાના પાણીમાં આપવું.
- પેટમાં ચૂંક આવતી હોય તો જીરું, હીંગ એ સિંધવનું ચૂર્ણ મધ તથા ઘીમાં આપવું.
- સામાન્ય કે જૂના તાવમાં જીરું સાકર સાથે લેવું.
- શરીરની ગરમી દૂર કરવા માટે જીરું, ધાણા, તથા વાળાનું પાણી પીવું.
- આયુર્વેદમાં પિત્ત તથા દાહને શમાવતા અનેકાનેક આહાર તેમજ ઓષધ દ્રવ્યોનું વર્ણન છે, જેમાના અમુક દ્રવ્યોનો આપણે ટૂંકમાં પરિચય મેળવ્યો. આપણે જે દ્રવ્યો જોયા એ સિવાયના બીજા ઘણાં દ્રવ્યો જેવા કે, દૂધ, દહીં, છાશ, માખણ, ઘી, વરિયાળી, જીરું, ખડી સાકર, ગળીનું સવ, લીમડાના પાન, અરીઠા આદિ અને દ્રવ્યોનો પ્રકૃતિ તથા બળ મુજબ ઠંડક આપનાર દ્રવ્યો તરીકે ઉપયોગ કરી શકાય.

ઉનાળાને લગતાં અમુક રોગો વિશે જોઈશું... આવતા અંકે...

નિરામય
- ડો. કેદાર ઉપાધ્યાય

પાણીમાં યંદન ઘસી, તેમા મધ અને સાકર લેવાથી લોહીની ઝડપ, શરીરની ગરમી, પેશાબની ગરમી, દાહ આદિમાં રાહત થાય છે.

ઉઠે (બરો) તેમાં જીરોના પાણીમાં વાટીને ચોપડવું.

સમુદ્રના પાણીમાં કચરો ઠલવાતો જાય છે. ૧૯૮૮ની પમી એપ્રિલથી વિવિધ કચરા-પ્રદૂષણથી દરિયાને સુરક્ષિત રાખવા શાસ્ત્રસંબંધ માર્ગદર્શન પ્રમાણે વિશ્વ સમુદ્ર દિનની ઉજવણી કરવામાં આવે છે, જોકે દરિયાઈ પ્રદૂષણમાં ક્રોઈ નોંધપાત્ર ઘટાડો જોવા મળતો નથી તે ચિંતાનો વિષય છે.

● ૧૯૧૫ પમી એપ્રિલે રાષ્ટ્રપિતા ગાંધીજી કવિવર રવિન્દ્રનાથ ટાગોરને શાંતિનિકેતન ખાતે મળ્યા

● સત્યાગ્રહનો હિલચાલની પ્રથમ સહનતા સમાન ગાંધી-ઈર્વિન કરાર ૧૯૩૧ની પમી એપ્રિલે થયા.